उपाध्यायमृत्कलापयिवानुज्ञां लब्धा पुस्तकानि नीवा प्रचलिताः। यावत् किञ्चिन्मार्गे यान्ति। तावद्वौ पन्यानौ समायातौ। तत उप विष्टाः सर्वे। तत्रैकः प्रोवाच। केन मार्गेण गच्छामः। ग्रय ते पणिउता यावन्मकातनमेलापथिकेन सक् यान्ति। तावद्रासभः कश्चित् तत्र श्म वोवाच। यस्तिष्ठति स बान्धवः। तद्हो ज्यमस्मदीयो बान्धवः। ततः कश्चित् तस्य ग्रीवायां लगति। को जिप पादौ प्रचालयि। श्रय याविद्शामवलोकनं ते पणिउताः कुर्वन्ति तावत् कश्चिरुष्टो दृष्टः। तिश्चोक्तं। एतत् कि। तावत् तृतीयेन प्रतकमुद्वारियवोक्तं। धर्मस्य विश्ता गतिः। एष धर्मस्तावत्। चतुर्थनोक्तं। इष्टं धर्मण योजयेत्। १० श्रय तैश्व रासभ उष्ट्रयोवायां बद्धः। तत् केनचिद्रजकस्याये कथितं। यावद्रजनस्तेषां पणिउतमूर्वाणां प्रकारकरणाय समायातः। तावत् ते प्रनष्टाः। अय यावद्ये किञ्चित् स्तोकं मार्गे यान्ति तावत् काचि त्रयासादिता। तस्या जलमध्ये पलाशपत्रमायातं दृष्टा पणिउतेनेके नोक्तं। यदागच्छिति पत्तं। तत् पत्तमस्मान् तार्यिष्यति। एतत् कय १५ यिवा तत्पत्रस्योपिर पतितो यावनया नीयते। तावत् तं नीयमान मवलोक्यान्येन पणिउतेन केशात गृक्षीक्षोतं ।

सर्वनाशे समुत्यने ग्रही त्यनित पिएउता ।

श्रुटीण कुरुते कार्य सर्वनाशी कि उःसकः ॥ १४॥ इत्युक्ता तस्य शिर्श्रहेदो विक्तिः। तथा तैश्च पश्चाद्धवा कश्चिद्धाम २० श्रासादितः। ते अपि ग्रामिणिर्निमित्रताः। पृथक् पृथरगृक्षेषु नीताः। तत एकस्य सूत्रिका धृतखण्डसंयुक्ता भोजने दत्ता। ततो विचित्र्य शास्त्रं दृष्ट्वा पण्डितेनोक्तं। यद्दीर्घसूत्रो विनश्यति। एवमुक्ता भोजनं परित्यज्य गतः। ततो दितीयस्य मण्डका दत्ता। तेनाप्युक्तं। यद्तिवि स्तार्विस्तीर्णं तद्भवेत्र चिरायुषं। स च भोजनं त्यका गतः। अन्यस्य १५